

ЩО ТРѢБВА ДА ПРАВИМЪ ЗА НАРОДНО-ТО НИ ПОДОБРЯВАНІЕ?

Всички ные знаемъ, па ся и гордѣмъ съ това, че Промысль Божій е надарилъ нашѣа народъ съ прѣкрасно мѣсто за обиталище. Защото земя-та, или тая прѣкрасна градина, въ коѣ-то обитава нашѣй-тъ народъ, производи всичко, щото трѣбва на единъ народъ, дори и толкось много, щото отъ него може и навънъ да ся износи за проданъ. Земя-та на наше-то мило отечество Българско обливать три моря, просичать ѣ три четьре плавателны рѣкы и орошавать ѣ много бистры потоци; подвигать ѣ дори до облацы-ты стръмны зеленопокрыты планины отъ дѣвственны горы и дебелы паши и прохлаждать ѣ пространны бранища (корѣи) и много джбравы (орманлъцы). Всичко това е безбройно богатство за народа ни. Наше-то отечество ако и да е по нѣгдѣ планинисто, въ такывы краища ся губять испрѣдъ пространны-ты плодоносны поля, испрѣдъ хубавы-ты райскы долины, покрыты отъ сѣнокосны лѣкы и плодородны овощкы и испрѣдъ намычены-ты брѣгове съ медоточны лозя.

Ако разгледамы наше-то поднебіе (климать) то е толкось мягко, щото помага и на нѣкои южны плодове да зрѣють; наше-то отечество е заедно и отечество на памука, на копринѣ-тѣ, на трѣндафела и на много други нужды за поминѣка ни и скъпоцѣнны за обогатяваніе-то ни произведенія. Най-послѣ и самый-тъ нашъ Българскый Народъ е духовитъ, трудолюбивъ и прѣмчивъ. Само едно нѣщо му не достига, а то е *знаніе-шо*, което бы могло да му бѣде вѣренъ водачъ къмъ неговѣ-тѣ добръ честь и кое-то бы го направило способенъ да употребѣи на свое добро всичко онова, кое-то му стои спорно на негово расположеніе; ала отъ простотѣ, отъ незнаеніе всичко това става у него наопаки. Нашѣй-тъ народъ ся мѣчи да прѣобраща земѣ-тѣ та да искарва жито, памукъ и други такывы; той ся труди да развѣжда добытъкъ, та да искарва вълнѣ, кожи и др. т.; съ негово-то бодро настояваніе става копринѣ-та и др. т., нѣ съ всички тыя ся подряждать просвѣщени-ти Европейци, а той остая пакъ гладенъ, голъ и потѣнѣлъ въ не-